

HÖGLÄSNING FÖR BARN

Idag (20130330) skriver SvD:s Jesper Sundén om högläsning för barn i tidningen. Han hävdar att det för trettio år sedan (ca 1983 alltså) förekom i 80 procent av alla familjer. Idag är siffran 35 procent, enligt en undersökning från Läsrörelsen och Junibacken.

Varför? På 1980-talet levde vi fortfarande i en litterär kulturtradition, där biblioteken var en viktig del av traditionen. Samhället var mer homogent, invandringspolitiken syftade till integrering, inte segregering. Skolväsendet var fortfarande inte kommunaliserat och privatiserat. Sverige stod kanske välfärdsmissigt, på sin topp.

Idag är det alltså inte så. Man kan hävda att det går lika bra att högläsa från en ipod, läsplatta eller en laptop. Men att föräldrar (helst båda föräldrarna) läser riktiga böcker med sina små barn, bläddrar och ser på bilderna, det är nog en av grunderna till bra läsförståelse, ett utvecklat eget språk och en bra start i livet, på flera olika plan. Man behöver inte vara särskilt kulturkonservativ för att tycka att det inte finns ett bättre sätt att bygga upp en bra relation med ett barn än att gemensamt läsa en bilderbok före läggdags.

Våra barnbibliotekarier gör allt vad de kan för att understryka detta faktum, men poli-

tikernas besparingar hotar deras arbete, och nu börjar vi se resultaten. Det behövs t.ex. många fler barnböcker på invandrar-språk, men politikerna förstår inte detta, och vägrar skjuta till extra pengar. Det gynnar bara ett ännu mer segregerat och mer odemokratiskt och kulturfattigt samhälle. Tillsammans med de dåliga siffrorna för den svenska skolan är det en tickande bomb, en skol- och utbildningspolitisk katastrof.

Mats Myrstener

Från foreningenbis.com 2013-03-30

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.

bis 2/2013